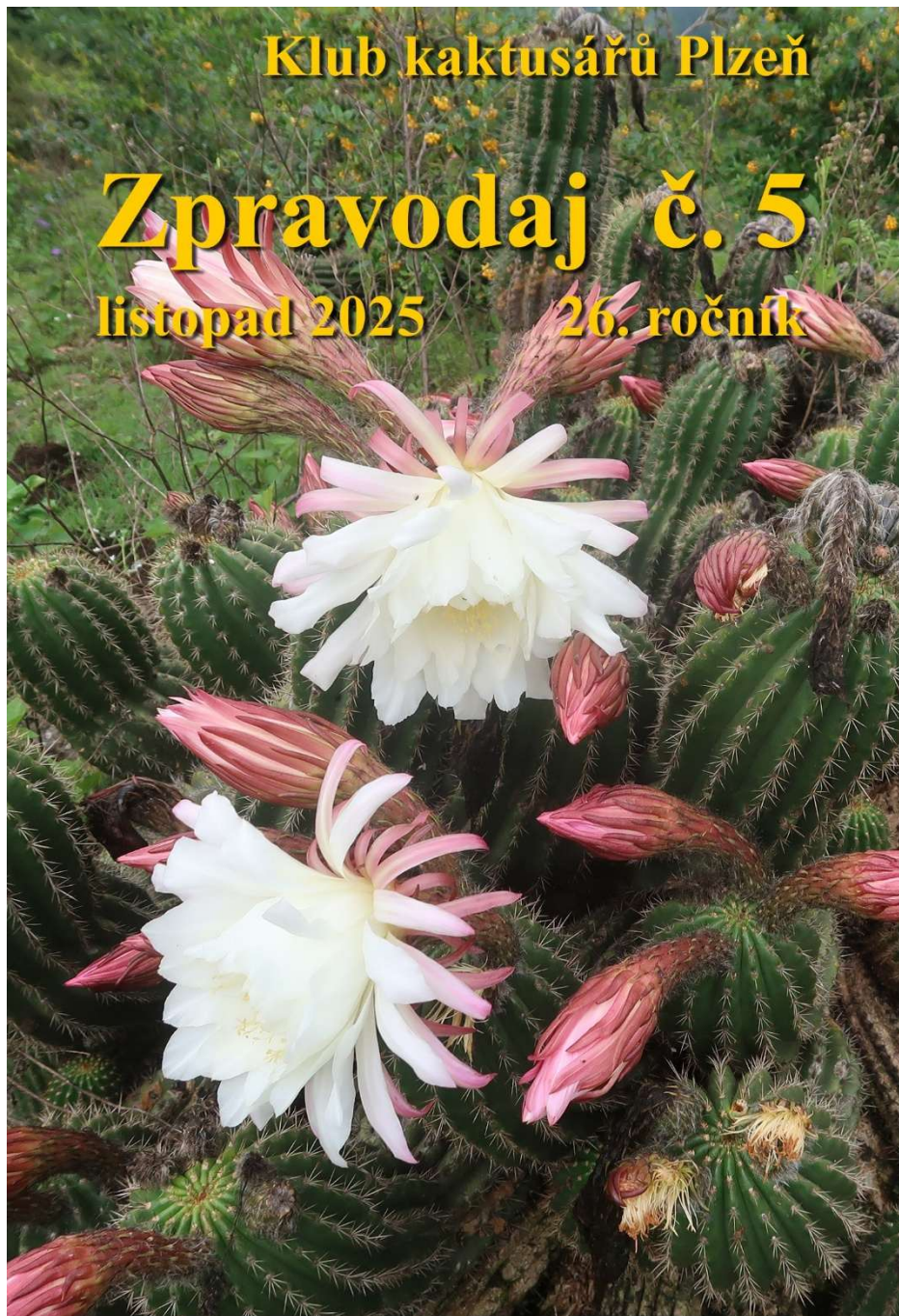

Klub kaktusářů Plzeň

Zpravodaj č. 5

listopad 2025

26. ročník

Vážení přátelé,

na tomto místě Vás na úvod každého čísla Zpravodaje oslovujeme nějakou myšlenkou nebo důležitou zprávou. Někdy se téma samo nabízí, jindy je to tak nějak, no, aby se něco napsalo. Když jsem přemýšlel, jak začít toto číslo, nešlo jinak než informací o nedávno proběhlé valné hromadě SČSPKS, která se konala v sobotu 25.10.2025 v Brně a které se zúčastnila i pětičlenná delegace z našeho klubu. Tentokrát se to týkalo našeho klubu více než kdy jindy, neboť do 19členného výboru společnosti byli zvoleni Jiří Musil za Plzeň, Jiří Konstantinovič za Jihozápadní Čechy a Karlovarský kraj a také náš „přespolní“ člen Jaroslav Bohata za střední Čechy-východ. Jiří Musil byl pak následně zvolen výborem předsedou celé společnosti SČSPKS, kde nahradí ve funkci dlouholetého předsedu Jardu Vícha. Do revizní komise byl zvolen Milan Kůrka. Ten byl také jmenován do redakční rady časopisu Kaktusy stejně tak jako Jaroslav Bohata a Jiří Musil z pozice předsedy SČSPKS.

Tyto změny nenastaly bezprostředně na valné hromadě, ale byly připravovány již s nějakým předstihem. Když se tento scénář rodil, mysleli jsme hlavně na to, zda to negativně neovlivní fungování našeho klubu. Nakonec jsme ale usoudili, že v Plzni je natolik silná parta lidí, kteří dokáží pro druhé něco udělat, že dokážeme obětovat část toho našeho „potenciálu“ pro blaho republikové Společnosti a že se tím můžeme vzájemně také obohatit. A koneckonců proč by po nějakou dobu po Praze a Brnu nemohl být ten „pupek“ kaktusářského světa nějaký čas zrovna v Plzni?

Jiří Musil, KK Plzeň

Odstupující předseda SČSPK Jarda Vích přebírá poděkování od nově zvoleného předsedy Jirky Musila. V pozadí tleská předseda Spolku pěstitelů kaktusů a sukulentů Praha Luboš Berka

Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
Listopad 2025	R. Čech - Omán	M.Halada	Nekoná se
Prosinec 2025	L. Kanca – střípky z archivu	J.Musil	Nekoná se
Leden 2026	F. Veselý-Sukulenty před objektivem: krása v přírodě i ve skleníku		V jednání

Nedělní návštěvy

V září jsme neplánovaně navštívili našeho bývalého člena **pana Voráčka ze Štěnovického Borku**. Požádal nás, zda bychom si z důvodu jeho velmi vysokého věku (90+) nerozebrali jeho sbírku. Kdo přišel, byl mile překvapen letitými rostlinami ve skvělé kondici. A tak si i ti, kteří přišli spíše ze zdvořilosti, nakonec nějakou tu rostlinu odnesli.

V říjnu jsme navštívili sbírku **Franty Maršálka** v Písku u Lištán. Mohli jsme obdivovat řadu velkokvětých mamilárií v perfektní kondici, notokaktusy a gymnokalycia. Při pohledu na obrovské mnohaleté erikaktusy bez jediné vady můžeme jen litovat, že Franta před časem z důvodu pracovního vytížení sbírku prakticky rozpustil a že tyto jsou jedny z mála původních rostlin, které mu zůstaly. Pěstitelský um mu však zůstal, což je vidět na obnovované sbírce.

pan Voráček, Štěnovický Borek

Franta Maršálek, Písek u Lištán

Společenská kronika

Začátkem listopadu oslavil kulatiny náš dlouholetý člen Jan Cendelín (50 let). Přejeme hodně zdraví a pohody mezi kaktusy.

Dne 27.10. ve věku nedožitých 85 let zemřel náš dlouholetý člen Václav Procházka. Čest jeho památce.

Členské příspěvky

Přátelé, s blížícím se koncem roku Vás prosíme o úhradu členských příspěvků a zejména o včasné objednání časopisu Kaktusy, neboť musíme odeslat závaznou objednávku do 15.1.2026. Až se budete rozhodovat, zda si objednat časopis, vězte, že si tím neobjednáváte pouze časopis, ale zároveň podporujete naši republikovou Společnost, jejíž jste také členy přes KK Plzeň. Společnost SČSPKS nemá v podstatě jiné příjmy než příspěvky v podobě platby za časopis. A z těch je nutné

uhradit i ostatní provozní náklady jako je například fungování webu. Navíc do budoucna bude potřeba část finančních prostředků věnovat také na propagaci mezi mladší generací a komunikaci na různých sociálních platformách. Pokud si tedy objednáte časopis, vězte, že tím podporujete i naši společnou budoucnost.

Cena časopisu Kaktusy je zachována jako vloni 350,- Kč.

Jen poštovné pro individuální odběr je nepatrně vyšší 130 Kč.

Časopis je nutné objednat do 15.1.2026, pro pozdější objednání či doobjednání by byla cena 400Kč.

Z úsporných důvodů se tiskne pouze minimální množství dle došlých objednávek z klubů, proto je nutné dodržet termín objednání.

Cena pro členské příspěvky a časopis tedy platí následovně:

Členství: 200 Kč

Členství + časopis Kaktusy: 550 Kč

Členství + časopis Kaktusy + dodání na adresu 680 Kč

Prosíme členy, aby částku uhradili buď na členské schůzi nebo převodem na **klubový účet 2701158336 /2010**. V tom případě prosíme, nezapomeňte uvést do informace pro příjemce vaše jméno, abychom mohli vaši platbu správně identifikovat. Důležitá je zejména platba pro objednání časopisu. Nejzazší termín pro zaplacení, a tedy objednání časopisů, je 15. ledna 2026, abychom mohli objednávku zpracovat a včas odeslat. Pokud není možné z nějakého důvodu platbu provést, sdělte prosím pokladníkovi Karlu Sladkému nebo na adrese vybor@kkplzen.eu Váš zájem o časopis a ten Vám bude na náklady klubu objednan s tím, že jej zaplatíte při nejbližší příležitosti.

Upozornění: Pokud si objednáte na svoji adresu tzn se zasíláním domů více než 1ks časopisu, je potřeba zaplatit poštovné pro každou sadu časopisu zvlášť, jinak bude časopis bez poštovného zaslán v hromadné zásilce na adresu klubu a časopis si budete muset vyzvednout na některé členské schůzi.

Povánoční setkání členů KKP

Tak jako každý rok se sejdeme **v sobotu 27.12. 2025 v salonku restaurace Na Potravínách** (Radčická ulice, mezi Kalikovským mlýnem a Plazou). Po vánočních návštěvách a „obzerství“ to bývá milé setkání s přáteli a zavzpomínání na prošlý kaktusářský rok. Je vyhlášena soutěž o nejhezčí kaktusářský perníček. Budou se promítat obrázky z letošních klubových akcí a každý může přinést prezentaci ze svých sbírek, návštěv, cest...V restauraci točí Pilsner Urquell za 61,- Kč, Gambrinus 10. Je možné se zde navečeřet.

Bál Klubu kaktusářů Plzeň

V pořadí již XXXIX. kaktusářský bál, se koná na osvědčeném místě v kulturním domě Šeříková v Plzni, a to **v sobotu 7. února 2026 od 20 h**. Na bále nám zahraje osvědčená kapela z posledních let Classic band. Vstupenky je možné zakoupit u pokladníka klubu. Cena vstupenek je stejná jako loni

300 Kč. Věřte, že takováto cena za bál je v dnešní době ojedinělá. Prosíme, propagujte bál mezi svými známými!

Akce semen

Tak jako se již stalo tradicí, probíhá i letos klubová akce semen některých našich členů. Není to akce velká, ale je naše a je pro vás, tak neváhejte a kdo rád vyséváte, objednejte si včas nějaké to semínko. Nabídka je dostupná pouze elektronicky na webu KK Plzeň a to do 11.12.2025.

Kolokvium

Letošní v pořadí již 26. Kolokvium se neslo v mnohem pohodovějším režimu než to loňské. Počasí nám tentokrát přálo, a tak se v pátek u předsedy sešlo na 80 návštěvníků. Přijeli přátelé ze všech koutů republiky, a dokonce i z Polska a ze Slovenska. Pohodovou atmosféru pátečního večera doplnil vzpomínkový film na pana doc. Habermanna, který by se letos v době Kolokvia dožil 95 let.

Trochu jsme měli obavy ze změny místa konání hlavního programu, ale byly to naštěstí obavy liché. Prostředí bylo velkorysé, parkování v okolí přiměřené, a nakonec nám ani nevadilo to, z čeho jsme měli největší obavy a sice, že ve spodní části probíhala burza akvaristů. Jen někomu se podařilo ke své smůle si koupit omylem vstupenku na obě akce.

Sobotní program začal tradiční burzou (prodávalo 35 prodejců) a většina ze 158 platících návštěvníků si mohla užít pestrý program krátkých, částečně předtočených přednášek s následnou bohatou diskusí. Tu jsme nakonec museli často z časových důvodů ukončit, neboť jsme se zavázali skončit přesně na čas z důvodu následné akce.

Více jak šedesát přítomných hostů využilo možnosti oběda v blízké restauraci u Lochoty. V restauraci měli trochu obavy, zda nás zvládnou v jeden okamžik všechny obsloužit, vše ale proběhlo k naprosté spokojenosti, a hlavně nám velmi chutnalo. Na závěr je třeba poděkovat všem členům, kteří pomohli, zvláště pak Luce Kinclové za vydatnou pomoc s přípravou pátečního pohoštění a Aleně Křišťálové, která se skvěle postarala o občerstvení na sálu během hlavního programu.

Vzpomínky na Václava Procházku

Když jsem ve svých 45 letech přišel do Plzně, byla návštěva Vaška Procházky v jeho skleníku v Černicích první exkurzí do pořádné sukulentářské sbírky, kterou jsem kdy zažil. Byl to první zápis v našem přírůstkovém deníku, který nese datum 29. ledna 2005. Pochopitelně tehdy byl Vašek stále ještě více kaktusářem než sukulentářem, přesto mi jeho kolekce jihoafrických sukulentů naprosto vyrazila dech a pod zimní bundou jsem si od něj odvážel první dárek – semenáček lokální Aloe z jižní Afriky.

Druhá návštěva v Černicích následovala v červenci téhož roku a bylo to tehdy jako druhé Vánoce – Vašek měl radost z naší radosti a naděloval a naděloval. Přírůstkový zápis hovoří o čtyřech lahůdkových sukulentech, třech pytlíčcích vzácných semen a patnáct (!) druhů cibulovin s jihoafrickým původem. Samozřejmě jsme se snažili tu nadílku aspoň trochu srovnat, ale naše čtyři semenáčky aloí to moc nespravily. Tehdy jsme se s Vaškem opravdu sprátelili a začali se navštěvovat častěji.

Další etapou našeho společného sukulentářství byly spanilé jízdy. Byly to zpočátku výlety do legendárních německých a holandských sbírek – například Ernst Specks, Ingo Breuer, Francois Hoes, Robert Wellens a hlavně legendární Cok Grootscholten. Těch evropských cest bylo několik a tam někde se zrodila myšlenka zrealizovat podobnou okružní spanilou jízdu po českých sbírkách pod Vaškovo vedením. Začali jsme tedy společně obřázet Vaškovy kamarády, co jich po republice měl, a my jsme se tak díky němu dostávali do sbírek a k pěstitelům, o kterých jsme mnohdy neměli ani tušení. Bylo to například Pardubicko k Vaškovi Richterovi a Bořkovi Prokešovi. Anebo velká moravská expedice v létě 2008 k Ádovi Tomandlovi, Láďovi Soukupovi, Petru Ligotskému, Rudovi

Grymovi, Otovi Potykovi a Ivoši Žídkovi. Nesmím opomenout několik návštěv jeho cestovatelských partáků Jardy Hušnera a doktora Vacovského. Následovaly pak další společné cesty po evropských i českých sbírkách.

Pokud je nám známo, Vašek prokládal tyto naše krátké výlety i velkými expedicemi do zahraničí, nevíme jistě o všech ale minimálně o jeho cestě do Jihoafrické republiky v devadesátkách, určitě byl aspoň jednou v Jižní Americe (Bolívie) a kolem roku 2010 jezdil s partou na Madagaskar.

To bylo i období, kdy vybudoval nový moderní polykarbonátovník přistavěný k jeho domku, který naplnil skvělou kolekcí sukulentů, které neměly na Plzeňsku obdoby. Často některé z nich vystavoval na plzeňských kaktusových výstavách a stejně často za ně sbíral vítězné Alberty. Řekl bych, že nakonec nekaktusové sukulenty byly v jeho sbírce rovnocenně zastoupené vedle kaktusů a že vše uměl skvěle pěstovat. I ty nejvzácnější či nejhoulavější. Množil, vyséval a spoustu unikátů spolehlivě dlouhodobě pěstoval. Byla pro nás vždy velká radost ho navštívit, pochválit mu kytky, probrat novinky a ochutnat dobrůtky jeho paní Jarky. Bohužel jak šel čas, naše návštěvy u něho (stejně jako jeho u nás) nenápadně řídly až v poslední době téměř ustaly. Věděli jsme o nějakých zdravotních potížích (ale kdo je nemá?), přeci jen byl o generaci starší než my, ale přesto nás informace o Vaškově odchodu do nebeských skleníků nemile překvapila.

V našich vzpomínkách ale Vašek Procházka zůstane a některé jeho kytky v naší sbírce budou napořád. Díky Vašku.

Jirka Maule a Radka Matulová, říjen 2025

Václav Procházka, Jaroslav Hušner

Jiří Maule, Václav Procházka, Petr Pavelka

Václav Procházka, Bořek Prokeš, Witold Hoffmann

legendární cyfostemy Vaška Procházky

Hledání kaktusů v pohoří Sierra Santa Barbara

(článek k fotografiím na titulní a zadní straně Zpravodaje)

Poprvé jsme navštívili pohoří Sierra Santa Barbara v roce 2012. Byl to kdysi nápad Milana a Karla. Toto nevysoké pohoří (Nejvyšší hora Cerro Pereyra má 2.550 mnm) se nachází společně se sousedícím pohořím Siera Sentinela jako první horské hřbety vypínající se z rovinatého Chaca na severovýchodě Argentiny v provincii Jujuy. Směr hlavního hřbetu je severojižní. Od hlavního masivu a dále na západ je odděleno širokou nížinou kolem řeky Rio San Francisco (pravý přítok Rio Bermejo). Milanovo předpoklad byl, že by se v tomto nižším pohoří mohly vyskytovat zajímavé kaktusy, které buď budou anebo nebudou příbuzensky spojené s rostlinami v západněji položeném horstvu (kolem Valle Grande a dále na západ). Navíc, pokud je nám známo, pohoří Sierra Santa Barbaru nenavštívilo mnoho kaktusářů a kdo ví, jestli se vůbec někdo zabýval touto oblastí.

Zavítali jsme do vesnice El Fuerte, která leží v údolí mezi pohořími Sierra Santa Barbara a Sierra Sentinela. Do puebla vede od jihozápadu nepevněná, ale široká a dobře udržovaná cesta ze vsi Santa Clara nebo je možné přijet ze severu od Palma Sola. Nejbližší velké město je San Pedro de Jujuy. V roce 2014 jsme zde nenocovali, jen jsme hledali v okolí kaktusy. Na břidlicovém svahu (připomínajícím zeolit) nad El Fuerte jsme našli zajímavý echinopsis s velmi dlouhými bílými květy. Dalo by se mu přiřadit jméno E. tapecuana. Dále jsme pozorovali na červené pískovcové skále nad potůčkem, přítokem Aroyo El Fuerte, velmi zajímavé rebucie s krátkými nazrými ostnůky a žlutozelenou pokožkou. Lokalita není velká. Naleziště našla první výprava v roce 2012, o podrobnější průzkum se pokusili kluci také v roce 2017 (Jirka M., Jarda B., Honza J., Karel S.). Nenašli však o moc více rostlin než my v roce 2014. Jen se utvrdili v tom, že se sem musíme ještě vrátit a důkladněji prozkoumat také širší okolí. Tehdy zde totiž nouzově přenocovali na jednom z rančů a podnikli pěší výpravu do Sierra Sentinela. Bohužel bez důkladné přípravy a znalosti místních terénních poměrů zdaleka nedosáhli vrcholových partií pohoří. Klíčové by tedy bylo si zajistit v El Fuerte nějaké ubytování a navázat kontakt s místními. To se nám podařilo v roce 2022, kdy jsme se seznámili s doňou Miriam, která provozuje v obci malé hospedaje. Přespali jsme dvě noci a podrobněji prozkoumali okolí. Přímou v obci v campingu pod vyhlídkou s Kristem jsme objevili lokalitu dalších zajímavých rebucií. Ukázalo se, že je to jiný druh, než který jsme objevili při předchozích expedicích. Rebucky ze vsi jsou bílé a kvetou v jinou dobu. Tím, že jsme navázali kontakt s místními obyvateli (Kromě Miriam jsme byli pozváni na večeri k místní paní učitelce na penzi doně Judith, která též se svým manželem Walterem provozuje hospedaje), se nám otevřela možnost dalšího průzkumu okolí. Judith s Miriam nás tehdy doprovodili na soukromý ranč a společně s nimi jsme podnikli výlet do okolí, ale byli to jen krátké a nedostatečné vycházky. Předsevzali jsme si, že se sem opět vrátíme.

Svůj slib jsme splnili a letos na konci listopadu 2024 jsme opět dorazili do El Fuerte a zdrželi se zde 3 noci. Miriam nás velmi vřele přivítala, ubytovali jsme se v její hospedaje a domluvila nám průvodce na dvoudenní výpravu do hor k hlavnímu hřebenu Sierra Santa Barbara. Ujal se nás mladík jménem Julio (Červenec) a neteř Miriam, 20letá dívka Estrella (Hvězda). Vyrazili jsme časně zrána přes soukromé pozemky podél potoka do hor. Zavazadla nám vezli dva koníci. 5x jsme brodili potok, prodírali se subtropickým pralesem a šli divočinou. Byl to zážitek, ale velmi náročný výkon. Cesta na ranč Juliova dědečka trvala 6 hodin, ušli jsme více než 25 km a překonali více než 1000 výškových metrů. Měli jsme toho dost, když jsme dorazili na nutný stateček, kde byl jen malý přístřešek s hliněnoigelitovou střechou, černá kuchyně s mlatovou podlahou a ohradami pro dobytek. Přivítal nás Juliovo strýc ... Dědeček tou dobou na ranči nebyl, protože byl nemocný (nebo zraněný) a staral se o něj příbuzní dole ve vsi.

Po krátkém odpočinku část členů výpravy ještě pokračovala dál k hlavnímu hřebenu nad horní hranici lesa, abychom prozkoumali tamní sukulentní flóru. Úsilí se vyplatilo. Našli jsme moc pěkný trichocereus s velkými květy a zajímavou aylosteru. Oba druhy právě kvetly. Provedli jsme

fotodokumenaci a znavení se vrátili zpět na ranč, kde jsme přenocovali a druhý den ráno vyrazili zpět do El Fuerte.

Posléze jsme si vyčítali, že jsme se zde nezdrželi ještě jeden den a neprozkoumali to zde důkladněji. Vrchol Cerro Pereyra byl vzdálen jen 2 km vzdušnou čarou, ale přes hluboké těžce přístupné údolí. Julio nám říkal, že tam na vrcholu roste malých kaktusů s červenými květy mnoho (hodně). Jak pravil Jirka M: "Obávám se, že se tam budeme muset ještě vrátit..."

Druhý den večer nám Miriam ugrilovala maso, poseděli jsme s Juliem a Estrellou, moc jim poděkovali a rozloučili se s nimi. Ráno nám Miriam napsala do deníčku moc pěkný pozdrav a nabídku: "Děkuji přátelé, bylo velké potěšení vás znovu pohostit, děkuji vám za návštěvu a doufám, že odcházíte spokojeni. Můžete se kdykoliv vrátit. Zůstáváte v mém srdci. Obrovské objetí. M. A Cruz." (přeloženo pomocí překladače Google)

Petr Kuták

Rebutia sp., kemp El Fuerte

Rebutia sp. červené skály před El Fuerte

Ochrana proti červcům dle aktuálních přípravků, novinky a doporučení kombinací z hlediska účinnosti

V tomto příspěvku bych se chtěl věnovat pouze problematice ochrany proti červcům. Toto téma bylo poměrně obsírně zpracováno v roce 2019 a prezentováno na plzeňském Kolokviu, nicméně od té doby se mnohé změnilo, hlavně v dostupnosti přípravků. Účinné neonikotinoidy jsou na našem trhu legálně nedostupné, a tak je třeba pracovat se stávajícím portfoliem. Momentálně legálně dostupné přípravky jsou také dost účinné, ale je dobré si o jejich správném použití pohovořit, protože každý z nich má svá určitá specifika.

Trocha teorie nikoho nezabije

Na začátek neuškodí si zopakovat základní rozdělení přípravků:

- **Kontaktní** - působí v místě dopadu, nejsou systémové, pro jejich dobrou účinnost je nutné dokonalé omytí rostliny.
- **Translaminární** - působí v místě dopadu, a navíc prostupují listovou plochou na spodní část – výhodné hlavně u sukulentů
- **Systémové** - působí v místě dopadu a dále jsou rozváděny do celého těla rostliny. Mají dvojitou působnost t- akropetální- některé působí pouze směrem vzhůru, bazipetální- působí i směrem dolů do kořenů.

Aby byla pravda celá, je třeba říci, že i akropetální přípravek má určité bazipetální působení, to je ovšem nevýznamné a problém neřeší. Jen pro zajímavost, bazipetální působení lze ovlivnit přidávkou humátů, proto tento tank- mix lze doporučit.

Co je ovšem velice důležité- typ přípravku a správná doba jeho použití.

Kontaktní přípravky lze použít kdykoliv, to znamená v době vegetace i mimo vegetaci. Systémový přípravek lze použít jedině v době vegetace, aby v rostlině probíhaly pohyby šťáv, a tudíž došlo k požadovanému rozvodu. Hrubou chybou je tudíž používat systémové přípravky v době vegetačního klidu. Připravujeme se tím o jejich hlavní přednost, využíváme pouze jejich určité kontaktní působení a vyháníme si tím peníze z kapsy. Asi nejsprávnější je postup, kdy se poprvé použije přípravek kontaktní a v plné vegetaci pak systémový. Pro normální stav bychom měli vystačit s dvojitým ošetřením, tedy první zhruba v období května a druhé v srpnu - září. Samozřejmě, termín ošetření se bude lišit podle pěstebních podmínek, a tak majitelé skleníků budou ošetřovat samozřejmě dřív, než v polovolných či dokonce volných kulturách.

A nyní již k jednotlivým přípravkům. Nebudu se pro tentokrát věnovat Mospilanu, o kterém bylo již řečeno asi všechno, ale zaměřím se na Movento SC, Sivanto Prime, Sivanto Energy a novinku Teepeki.

Movento 100 SC- ú.l. spirotetramat - na trhu je již v podstatě zavedený, bohužel chystá se jeho stažení, doporučuji tedy pokud možno se předzásobit. Účinnost je akro i bazipetální jako u jediného z přípravků. Tato jeho vlastnost je velice výhodná, protože umožňuje postřikem těla rostliny dostat účinnou látku do kořenů. Nicméně- postupem času se ošetření modifikovalo a v současné době bych se klonil k aplikaci postřikem a zároveň zálivkou. Proč? Nikdy není jisté, jak moc je napaden kořenový systém a pokud je bal delší dobu nepřesazovaný, je velká pravděpodobnost silného napadení a v tomto případě tam je i větší množství odumřelých kořenů, kde můžou červci být, a tudíž účinná látka se tam nepřevede. Proto je v takovémto případě dobře provést i zálivku a kořenový bal řádně promočit, aby byla jistota zásahu.

Doporučené množství je 1-1.5 ml/l, tj. 0.1-0,15%. V případě silného napadení kořenového balu doporučuji zálivku opakovat dvakrát až třikrát po zhruba jednom měsíci.

Sivanto Prime- ú.l. flupyradifurone, 200 g ú.l./l-poměrně nová věc, systémový, pouze s akropetálním účinkem. Je možný postřik i zálivka, doporučená koncentrace je 0,5ml/l u postřiku a 0,6-1ml/l u zálivky.

Sivanto Energy - je směsí dvou účinných látek, a to již výše zmíněného flupyradifuronu a navíc obsahuje pyretroid deltametrin, který zajistí okamžitý knock-down efekt. Dávkování stejné jako u předešlého.

Sanium systém - stejná účinná látka jako u předešlého, ale v koncentraci 25g.ú.l./l, tedy mnohem méně! Doporučená dávka je 5ml/l postřik i zálivka. Některé zkušenosti s tímto typem doporučují dávku zvýšit zhruba o 30 % nahoru.

Teppeki - novinka na trhu s ú.l. flonicamid. Účinný na červce, svilušky, molice, akropetální systémový účinek. Možný postřik i zálivka, zásady platí jako v případě Moventa. Koncentrace 0,015- 0,02%.

Porovnání přípravků a možná strategie ochrany

Pro tuto část jsem si zvolil přípravky Teppeki a Movento, tedy novinku a osvědčený přípravek.

Rozdíly- i když oba přípravky mají akropetální působení, tak Movento díky současnému bazipetálnímu rozvodu má širší dosah, Teppeki působí přece jen spíše v zóně dotyku. Dále je zde rozdíl v reziduální účinnosti- flonicamid u Teppeki se rychleji odbourává, účinnost se udává zhruba 14 dní, u Moventa se spirotetramat metabolizuje na aktivní formy a perzistence se udává až jeden měsíc. Na druhou stranu Teppeki oproti Moventu má rychlejší nástup účinku.

Pokud bychom u obou přípravků chtěli porovnat účinnost zálivkou, tak účinnost Teppeki je dobrá za předpokladu dobrého promočení kořenového balu, u Moventa velmi dobrá.

Jak již bylo řečeno, u Teppeki se udává nástup účinku do 24 hodin, kdy se zastavuje sání červců, u Moventa jsou to 2-4 dny do požadovaného efektu.

Co se týká možnosti vzniku rezistence, tak u Teppeki se udává mírná, u Moventa velmi nízká. Porovnání ceny aplikace- u Teppeki vychází zhruba na 20 Kč na 10 litrů, u Moventa okolo 50 Kč.

Zhodnocení použití přípravků

Pokud je napadení červci slabší, je možné použít Teppeki, je to rychlejší a levnější. Pokud je napadení větší a požadujeme dlouhodobější účinek, je výhodnější použít Movento. Co se zálivky týká, pak u obou přípravků je nutné dokonalé promočení substrátu, aby se přípravek dostal všude, což zvláště u starších nepřesazovaných rostlin bývá někdy oříšek a tam osobně preferuji použít Movento a v obou případech zálivku podmokem.

Antirezistentní strategie

Dlouhodobým používáním jednoho, byť účinného přípravku, si dříve či později vytvoříme populaci škůdce, který je vůči tomuto přípravku odolný. U kaktusů je to stejné jako u polních plodin. Proto je navýsost žádoucí, aby si každý sehnal alespoň dva přípravky, které mají rozdílnou účinnou látku, nikoliv jiný obchodní název. Příkladem může být třeba Movento+Teppeki, Movento+ Sivanto Prime, Movento+Mospilan.

Jak jste si mohli všimnout, do každé kombinace jsem zařadil Movento, které osobně považuji za to nejúčinnější, co nám po zákazu Actary a Confidoru zbylo, ale jak jsem již předeslal, samo o sobě nestačí a je potřeba ho kombinovat.

Dále je třeba si uvědomit, že zvláště v případě většího či silnějšího napadení s jedním ošetřením nevystačíme a jsou nutné minimálně dvě, spíše tři ošetření. Je to proto, že žádný přípravek nefunguje na sto procent a vždy nám něco unikne. A to je právě potřeba dotáhnout v dalším ošetření, aby nám nepřežívali málo zasažení jedinci, kteří by se mohli stát základem rezistentních populací.

Výborným doplňkem a přerušovačem v této strategii je přípravek Rock Effect New, o kterém jsem se zmiňoval loni. Jeho působení je sice pouze na nadzemní část, ale vzhledem k tomu, že jde o pongamový olej, nemá žádný vztah k chemickým syntetickým látkám. V případě červců dle zkušenosti doporučuji držet se minimální koncentrace 3%, která působí poměrně spolehlivě a samozřejmě je možné tento přípravek použít opakovaně.

Krátce o třásněnce západní

Tento škůdce není zřejmě zdaleka tak vzácný, jak se ještě před třemi roky zdálo, a proto jen připomínám, že k jeho úspěšné eliminaci je zapotřebí použít buď přípravek Benevia nebo Exirel s ú.l. cyantraniliprole. Použití jiných přípravků nezaručuje uspokojivý účinek.

Závěr

I přes absenci účinných neonikotinoidů máme pořád velmi slušnou možnost likvidace obtížných červců ve sbírkách, ale je jen na nás, jak zodpovědně budeme k aplikaci, a hlavně střídání účinných látek přistupovat. V současné době je jednoznačný trend tyto zakazovat a pokud se nějaká nová, jako v případě Teppeki objeví, je to malý zázrak. Chovejme se tedy zodpovědně, abychom si zbytečně nepěstovali odolné populace.

Pavel Peregrin

Neděle 28.9.2025 ráno u Pavlíčků, loučíme se s účastníky Zamykání kaktusářské sezóny v Chrudimi

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701158336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 150 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: kutak@plzen.eu

Trichocereus sp., Sierra Santa Barbara, Jujuy, Argentina

Aylostera sp., Sierra Santa Barbara, Jujuy, Argentina